

Bericht van de heer REYNDERS - Vrije vertaling

Geachte heer,

Mail van 24 Juli2006

Uw bericht van 3 juli heb ik met veel aandacht gelezen.

U reageert op mijn antwoord ten gevolge van een brief die u mij gestuurd hebt. Deze laatste bevatte een klein dossier dat trachtte te bewijzen dat een vreedzame samenleving tussen moslims en christenen onmogelijk is.

Ik heb u daarop geantwoord dat deze bewering vals en aanstotelijk is. U antwoordt dat u nooit beweerd hebt dat het toebehoren tot de moslim godsdienst een geweldadige houding zal veroorzaken tegenover niet-moslims. U bevestigt eveneens de mening te delen dat het merendeel van de moslims die in ons land leven vredelievend zijn. Dit vergenoegd mij maar volg u dan niet in de nuance die u aanhaalt: volgens u kan een agerende moslim minderheid ons op de "knieën" drijven. U beweert ook dat de meerderheid van de vredelievende moslims dat deze zich tegen ons zal keren zodra de machtsverhouding dit zal toelaten. Wat bedoelt u daarmee? Dat deze burgers zullen ophouden vredelievend te zijn zodra de occasie zich zal voordoen? Of dat een geslaagde en duurzame integratie van geen tel is ten overstaan van een verwoestende Aktie van een agerende minderheid.? Ik ben met geen van beide hypothesen akkoord.

U houdt vol te beweren dat deze twee confessionele richtingen niet vredelievend kunnen samenleven in eenzelfde maatschappij. Ik heb u gezegd dat de geschiedenis veelvuldige voorbeelden aanhaalt die het tegenovergestelde bewijzen. De drie godsdienst belijdenissen hebben dezelfde oorsprong. Vele deskundigen (historici, theologen en filosofen) hebben deze nabijheid beklemtoond. En u zegt mij dat de geschiedenis geen enkel voorbeeld kan aanhalen van een dusdanige vredelievende samenleving en u daagt mij uit u een voorbeeld te noemen.

U bent niet zonder weten dat de moslim tegenwoordigheid in Andalusië, gedurende drie eeuwen, het meest gekende en meest aangehaalde voorbeeld is in deze materie. Ik bedoel daarmee niet dat het ging om een democratische maatschappij zelfs niet een maatschappij waar de Mensenrechten gegarandeerd waren. Het is eveneens waar dat men gedurende bepaalde intervallen censuur en vervolging van bepaalde joodse en christen intellectuelen te verduren had. Maar algemeen gezien was het een paradigmatisch voorbeeld van vredelievende samenleving tussen joden, christenen en moslims in het kader van een opgehelderde maatschappij. Een tolerante maatschappij met een hoogstaande cultuur zowel op wetenschappelijk als op artistiek vlak.

Ik geef u een ander, minder gekend en actueel voorbeeld : Dearborn, een stad gelegen in de Amerikaanse staat Michigan. De meerderheid van deze stad zijn moslims die zich heel fier ook Amerikanen noemen. De McDonald is Hallal en de markt heet Al Jeezera maar de inwoners spreken onverschillig Arabisch of Engels en zijn zeer gehecht aan de democratische Amerikaanse cultuur. Het is aldus perfect mogelijk twee blijkbaar verschillende identiteiten aan mekaar te knopen. Het is waar dat in maatschappijen zoals de onzen er nog veel werk moet gemaakt worden op dit niveau.

Ik heb de getuigenis die u mij opgestuurd hebt van die Pater Jezuïet gelezen. Zoals ik u voordien gezegd heb, deel ik een aantal van uw bedenkingen wat betreft de mogelijkheid tot communautarisering van bepaalde moslims in ons land. Ik herhaal u mijn aanhang aan de democratische waarden aan dewelke men absoluut niet kan afwijken. Ik kant mij eveneens op tegen de relativistische houding die in deze materie heerst. Ik kant mij eveneens tegen iedere kritiek over de islam, die men als extreem of racistisch beoordeelt.

Ik herhaal u ook onze wil, bij de MR, om actief te werken aan de integratie van de vreemde bevolkingen.

Beleefheidsformule

Didier Reynders

Président du Mouvement Réformateur